

Repertoriumnummer 2013 / ٢٥٩١
Datum van uitspraak 31 januari 2013
Rolnummer 2011/AR/3312

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

--

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Ruimtelijke ordening
stedebouw

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

zeventiende kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Aangeboden op
Niét te registreren

2011/AR/3312

VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering in de
persoon van de Minister-president van de Vlaamse Regering, met kabinet
te 1000 BRUSSEL, Koolstraat 35,

appellante,

vertegenwoordigd door

advocaat te

tegen het vonnis van de 6e kamer van de rechtbank
van eerste aanleg te Mechelen van 12 september
2011, gekend onder rolnummer

tegen

wonende te

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door

en Mr.

beiden advocaat te

loco

in eigen naam en loco

I. ANTECEDENTEN

heeft bij exploit van 19.10.2010 het Vlaamse Gewest gedagvaard teneinde voor recht te horen zeggen dat de hem opgelegde administratieve geldboetes van € 6 000 wegens het doorbreken van een stakingsbevel onwettig zijn en dienvolgens het Vlaamse Gewest te veroordelen tot terugbetaling ervan meer interesten vanaf datum der betaling.

Het Vlaamse Gewest was van oordeel dat de vordering ontoelaatbaar – in de zin van voorbarig – was bij gebreke aan betekening van een dwangbevel en alleszins ongegrond nu ook de miskennis van een mondeling stakingsbevel het opleggen van een administratieve boete zou verantwoorden.

Bij vonnis van 12.9.2011 werd de vordering grotendeels gegrond verklaard en werd het Vlaams Gewest veroordeeld tot terugbetaling van € 6 000 meer gerechtelijke interesten.

In essentie oordeelde de eerste rechter dat de afwezigheid van een dwangbevel geen beletsel was voor onderhavige vordering en dat enkel de miskennis van een bekrachtigd stakingsbevel aanleiding kon geven tot een administratieve boete.

Het Vlaamse Gewest werd veroordeeld tot de gerechtskosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van € 1 320.

Bij exploit betekend op 25.11.2011 heeft het Vlaamse Gewest hoger beroep ingesteld.

Zij handhaaft haar middel van ontoelaatbaarheid en meent dat het opleggen der boetes op wettige gronden steunt.

In conclusies wordt tevens opgeworpen dat geen rechtsplegingsvergoeding ten laste of ten voordele van het Vlaamse Gewest kan gelegd worden.

concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep en stelt impliciet incidenteel beroep in wat de interesten op het terug te betalen bedrag betreft.

II. BEOORDELING

a. mbt de feiten

1.

is (samen met anderen) zaakvoerder van

Blijkens twee processen-verbaal van 23.6.2010 werd

(a) op 18.6.2010 vastgesteld dat op de eigendom van

van grond werd aandebracht door vrachtwagens /opleggers om aldaar te worden

afgeladen en opgeslagen; er werd een mondeling bevel tot staking gegeven nu deze eigendom gelegen is in agrarisch gebied en niet over een stedenbouwkundige vergunning beschikte om grond op te slaan (reëlfwijziging der bodem)

(b) op 23.6.2010 vastgesteld dat een oplegger van met grond naar de opslagplaats van reed; in dit proces-verbaal wordt genoemd dat het mondeling stakingsbevel van 18.6.2010 kort nadem (d.w.z. diezelfde dag) en op 23.6.2010 genegeerd werd.

2.
Bij beslissing van 28.6.2010 wordt het stakingsbevel door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd.

Vervolgens wordt bij twee beslissingen van 5.7.2010 telkens een boete van € 5 000 opgelegd aan wegens doorbreking van het stakingsbevel op 18.6.2010 en op 23.6.2010.
Na verzoek tot kwijtscheiding/vermindering wordt één boete herleid tot € 1 000, de andere wordt behouden.

b. betwisting

1.
betwist op diverse gronden de wettigheid van de opgelegde administratieve boetes evenals de wettigheid van het (mondelinge) stakingsbevel.

Anders dan het Vlaamse Gewest stelt hoeft de persoon aan wie in gevolge een definitief geworden beslissing een administratieve boete wordt opgelegd die binnen de zestig dagen moet betaald worden, geen dwangbevel af te wachten alvorens de wettigheid van deze boete te kunnen aanvechten.

De wettigheid van de administratieve boetes kan eveneens bestreden worden ook al werd geen procedure gevoerd in opheffing van het stakingsbevel.

2.
De administratieve geldboetes werden opgelegd in toepassing van artikel 6.1.49 van de Vlaamse Codex ruimtelijke ordening (VCRO) dat bepaalt dat een administratieve geldboete van 5000 euro wordt opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, vermeld in artikel 6.1.47, vijfde lid VCRO.

Wat door voormelde wettelijke bepaling gesanctioneerd wordt is de voortzetting van handelingen/werken na de bekrachtigingbeslissing van het stakingsbevel.

Het negeren/doorbreken van een stakingsbevel dat nog niet werd bekrachtigd is wel een strafrechtelijk beteugelde daad maar kan niet gesanctioneerd worden met het opleggen van een administratieve boete.

3.

In casu werd het mondeling stakingsbevel volgens het proces-verbaal doorbroken op 18.6 en op 23.6.2010 hetzij alvorens het stakingsbevel werd bekrachtigd bij beslissing van 28.6.2010. Hierbij wordt opgemerkt dat de beslissing van 23.6.2010 niet én de bekrachtiging van het stakingsbevel én de vaststelling van de doorbreking van het bekrachtigd stakingsbevel kan inhouden.

De miskennis van het nog niet bekrachtigd stakingsbevel kon administratiefrechtelijk niet gesanctioneerd worden.

De administratieve geldboeten werden dan ook zoals ingeroepen, zonder wettelijke grondslag opgelegd.

De overige door ingeroepen middelen vergen geen verder onderzoek.

Het hoger beroep is ongegrond.

4.

Het Vlaamse Gewest is de in het ongelijk gestelde partij die moet verwezen worden in de gerechtskosten.

Het Vlaams Gewest meent dat zij geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd kan zijn en steunt zich daarbij op het gezag van de arresten van het Grondwettelijk Hof dd 1.9.2009 en 18.5.2011 en op de nog niet in werking getreden wet van 21.2.2010 (houdende wijziging van artikel 1022 Ger.W.).

Haar positie in huldig geschil is evenwel niet te vergelijken met de rol die een stedenbouwkundig inspecteur of het Openbaar Ministerie vervult bij de uitoefening van een herstellordering die het algemeen belang dient.

Als verliezende partij in hoger beroep dient zij dan ook – zoals in eerste aanleg – een rechtsplegingsvergoeding te betalen.

III. BESLISSING

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep ongegrond.

Het hof verwijst het Vlaamse Gewest tot de kosten in hoger beroep vereffend in hoofde van
op € 1.320
rechtsplegingsvergoeding.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 31 januari 2013
door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier